



This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website  
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi  
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade  
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi  
<https://egangotri.wordpress.com/>



M-2563

शिरषक	ग्रंथकार	विषय	विस्तार (पूर्ण/ अपूर्ण)	टिकाकार	आकार	पृष्ठे	लिपी	सामग्री	Lines per page	Letters per line	Condition & age (शके/विक्रम संवत्)	Additional Particulars / Remark
पुनः प्रातिष्ठा महापद्मप्रासाद		दर्शन	पूर्ण	-	3/6	8	संस्कृत कागज		11	35		







श्रीगणेशायनमः॥ अथ पुनः प्रतिष्ठा । नामधिरूपहयशीर्षपंचरात्रे । चांडालमध्य  
 संस्पर्शद्विषितावन्निनाथवा ॥ अपुण्यजनसंस्पृष्टाविप्रक्षतजद्विषिता ॥ संस्कार्येति  
 शेषः । पदार्थादशेरिघवनदृष्टं । खंडिते स्मृतिते दधे भवे मानं विवर्जिते ॥ यागहीनेषु  
 शुस्यष्टे पतिते दुष्टभूमिषु ॥ अन्यमंत्रार्चिते चैव पतितस्यर्शद्विषिते ॥ दशस्वेतेषु गोचक्रः  
 संनिधानंदिवौकसः ॥ यागपूजा । पशुः गर्दभादिः । सिद्धांतशेखरे । चौरैश्चांडालपतितैः  
 श्वोद्व्यास्पर्शने सती ॥ शिवाद्येकहते चैव प्रतिष्ठां पुनरोचरेत् ॥ अर्चायाः भंगे चोपादौ  
 तद्विने चोपवासइति । पंचरात्रे । अंगादंगादिसंधाने प्रतिष्ठां पुनरोचरेत् ॥ जलाधिवासरहि  
 तां नेत्रो । मीलनवर्जितामिति । शुद्धविंबके विष्णुः । द्रव्यवत्सुतशौचानां देवतार्चनाभूयः प्र  
 तिष्ठापने शुद्धिरिति ॥ अर्चाः प्रतिमाः । द्रव्यवतोर्चादेरुक्तशौचं रूत्वा पुनः प्रतिष्ठां कुर्यादित्यर्थः ।  
 स्पृत्यर्थसारेणैव ॥ पुनः प्रतिष्ठा विधिर्विधायनसूत्रे पूर्वप्रतिष्ठितस्य बुद्धिपूर्वमेकरात्रे हि  
 रात्रमेकमासं वा अर्चनादिविच्छेदश्च द्रजस्वलाद्यप्यर्शने जलाधिवासं रूत्वा कळरोन



११३॥

स्नपयेत्। ततः पंगव्येन परं शुद्धोदकेन स्नपयेत्। अष्टसहस्रमष्टशतमष्टाविंशतिवाकल  
 शैः पुरुषसूक्तेन स्नात्वा पुष्पाणि दत्वा गुडोदनं निवेदयेदिति। अयं मलमासगु  
 रशुक्रास्तारोषि कार्य इति मदनरत्ने हेमाद्रौ च। अथास्य प्रयोगः। निमित्तानं  
 तरं पुष्पेहि विप्रकथिते तद्दिना पूर्वे चः सपत्नीक यजमान आचार्य उपोषितः सन्  
 अचंजिलेधिवास्य प्रातः स्नतेनित्ये क्रियः ताम्रयी प्रतिमाचेत् अमूद्रव्यैः संशोध्यपि  
 तलमयि चेत्तद्वत्सो मृदा संशोध्य पीठादावुपवेशयत्पुरतः देशकालौ संकीत्य अ  
 मुकचलाचार्योः अमुकस्पर्शजिन्यदोषनिवर्हणद्वारा पुनर्चायां देवतासान्निध्यार्थं मम  
 यजमानस्य वासकुटुबस्य सेमापुरनिवृद्धिपूर्वकं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं बोधायनोक्त  
 प्रकारेण पुनः प्रतिष्ठां करिष्ये इति संकल्प्य। पूजाविच्छेदे तु अमुकचलाचार्यः पूजावि  
 छेदजन्यदोषनिवर्हणेत्यादियोज्यं। तदा तद्गत्वेन विहितं गणपतिपूजनं कर्मणः पुण्याह  
 वाचनमाचार्यवर्णनं च करिष्ये इति संकल्प्य। तानि कृत्वा शुद्धजलपूरितेन कलशेन देव

११३॥



स्यमूर्ध्नी संततां धारां पातयन् पुरुषसूक्तं पठेत् । ततो गायत्र्या त्रिपलपरिमितेन गोमूत्रेण  
 गंधद्वारामिति अंगुष्ठपरिमितेन गोमयेन आप्यायस्वेति सप्तपलेन क्षीरेण दधिभाण  
 इति तावत्प्रामाणेन दध्ना घृतं मिमिक्षे इत्येकपलेन घृतेन देवस्य त्वेति तावत्परिमितकुशो  
 दकेन तस्मिन्मंत्रे अभिषिंचामि इति वाक्यशेषः । इति पंचगव्यैः संस्नाप्य अपरं शुद्धोदकेन  
 स्नपयेत् । तत्रक्रमः । देवस्याग्रे दक्षिणा भारभ्यो दग्धपवर्गमष्टाविंशतिकुलशस्थापनं मही  
 द्यौरिमंत्रो यस्याभूमिं स्पृष्ट्वा ओषधयः समिति यवान्निक्षिप्य आकलेशोषे मिति कुलशं  
 निधाय इमं मे गंगेति शुद्धजलेन पूर्य आपो वा इदं सर्वमित्यनुवाकेन सर्वकुलशोदकेन  
 गृह्यदनुमंभ्य गंधद्वारामिति गंधं प्रक्षिप्य कुलशे क्षिप्त्वा या ओषधीरिति सर्वेष्वधीः कांडोला  
 इति देवा अभ्युत्थे वेति पंचपल्लवान् श्योना पुथिवीति सप्तमृत्तिकायाः फलनीरिति पू  
 गीफलानि सहिरलानीति पंचरत्नानि तेषामसंभवे सुवर्णं वा हिरण्यरूपद्रव्यं क्षिप्त्वा  
 युवास्त्रासा इति सूत्रेण कुलकं वा नेष्टुयित्वा त्यतं रत्नं वापरिकुलशं वरुणमावाह्य सं



संपूज्या कलशस्य सुखे० देवदानवसेवादेरिति पठित्वा दक्षिणस्थ प्रथम कलशमादाय  
 पुरुषसूक्तं पठन् संततधा स्यात्कलशोदकेन देवमस्तु केभिर्विचेत् । एवं तदुत्तरकलशैः पु  
 रुषसूक्तस्यावृत्तिभिरभिवेकं कुर्यात् । इत्थं अष्टाविंशतिकलशस्नानं शक्तस्याष्टशतैः  
 ततो निशक्तस्याष्टोत्तरसहस्रैरिति । ततः पुरुषसूक्तेन प्रत्येकं षोडशपुष्पांजलीं देवाय  
 रूपाहारपर्याप्तं गुडोदनं देवस्यागे निधाय निवेदयेत् । बह्व्यमाणमंत्रेण । ॐ त्वामेकमा  
 यं पुरुषं पुराणं नारायणं विश्वसृजं यजामहे । त्वमेव यज्ञो विहितो विधेयस्त्वन्मात्मना  
 म्प्रतिगृह्णीह्व्यं इति । कृतस्य पुनः प्रतिष्ठा रूपकर्मणः संगता ये गुरवे आचार्यपक्षे  
 तस्यैव गोनिष्क्रेयद्रव्यं दानुमहमुत्सृजेति इत्थं प्राप्तं भोजनसं कल्प्यं च कृत्वा कृतक  
 र्मैश्वर्यार्पणं कृत्वा ततो देवताप्रसारसिध्यर्थं महापूजां कुर्यात् । तत्र प्रयोगः । देशकालौ  
 संकीर्त्य अमुकदेवताप्रसादार्थं महापूजां करिष्येति संकल्प्य । भगवन्बोधाय नोक्तप्र  
 कारेण यातेरुद्रेति शिखायां इत्यारभ्य विशेषतो शिवमावाह्येत्येतं कृत्वा पुरुषसूक्तं यास



मपि स्वशरीरे देवे चरुत्वा कलशार्चनं शंखघण्टार्चनं च विधाय पुरुषसूक्तस्य आद्यपा  
श्रुत्वा देवमस्तके पुष्पाजलिं आवाहनस्थाने दत्त्वा। पुरुष एवेत्यासनं। एतावानस्येति पा  
द्यं। त्रिषादूर्ध्वेत्यर्घ्यं। तस्माद्दिराकित्या च मनीषं। यत्पुरुषेणेति सुगंधं तैजो नो मर्यसु  
गंधद्रव्यैश्चे विकल्प्य सत्वोऽद्वेन प्रक्षाल्य शक्त्या महारुद्रणलपुरुद्रेणे काद  
शिन्या वा तथैव पुरुषसूक्तस्य सहस्रशताष्टाविंशत्या वृत्तिभिर्ब्राह्मणान्वितो भिषेकं  
कुर्यात्। अशक्तश्चेत्स हृदा वृत्तिं नमस्कृत्य च मकयोः पुरुषसूक्तस्य षोडशा वृत्तिभि  
श्चाभिषेकेत्। इत्वा शुष्कवस्त्रेण देवं परिमार्ज्यं। तं यत्समिति वस्त्रं। तस्माद्यज्ञादिति  
यज्ञोपवीतं। तस्माद्यज्ञात्सर्वहृत्तश्चेति गंधं। तस्मादूर्ध्वेति पुष्पं। यत्पुरुषं धूपं।  
ब्राह्मणोऽस्येति दीपं। चेद्रुमामनसं तैने वैद्यं पुरुषाहारपर्याप्तनागविधशर्करापर्योदध्या  
दिकृत्तं मन्त्रेनैव यमध्वेपानीयं करोतु नृनं। नाभ्यासीति नारीके काम्रकदली फलोदी  
नि। सप्तास्यासमिति। उर्वे गौकाकर्षजोति फलक्रमुक फलकं कौ उरवदिरसारयुक्तं इति।



॥३॥

शतनागवल्लिहलात्मकेतांबूलं । यज्ञेनयज्ञमिति यथाशक्तिरक्षिणां कर्पूरनीराजन  
मभपुष्पां जल्यंतं समर्प्य पुरुषसूक्तेन बोडशपुष्पां जलीं हत्वा पुनः पुरुषसूक्तं द्विवारं  
जपित्वा तेनैव बोडशानमस्कारां हत्वा देवमनेकधासंप्राथ्य कृतं कर्म इति वारपणं कृत्वा  
सहस्रको भुंजीतेति महापूजा ॥ इदमल्यो पहतो ॥ चोडालरजस्वलादिस्पर्शनेतदे  
पहतौ बुद्धिपूर्वमनेककालपूजाविच्छेदे च पूर्वोक्तप्राणप्रतिष्ठा सहितं प्रतिष्ठाविधिं  
हापूजां च कुर्यात् ॥ अमिदधेतुजगन्नुत्तारणमपि कुर्यात् । पुनः प्रतिष्ठा देवार्चाप्रासाद  
भेदे तु भूलेपाणौ काश्यपः । वापीकृपारामसेतुसभातद्वगविप्रदेवतापतनभेदे प्रायश्चि  
तंचेतस्त्रः । आहुतीर्जुह्यात् । इदं विष्णुमानस्तोके विष्णोः कर्माणि तद्विष्णोरिति या  
देवतामुत्सादयति तस्यै देवतायै ब्राह्मणाभोजयेत् इति । शंखलिखितो ॥ प्रतिष्ठा  
मुक्तादिभ्रमेण ध्वजसेतुनिपातनेषु तत्समुत्थानं प्रति संस्कारोष्टशतं च निपातिता  
मिति । समुत्थानं प्रक्रियाप्रति संस्कारं पुनः प्रतिष्ठा । अष्टशतं पणादं उच्येत्यर्थः । भग्न

॥३॥



प्रतिमा प्रतिपत्तिरुक्ता पदार्थाद्विरोधव्यवहारकृते। स्वेडितां स्फुरितां शीर्णिं अवली  
 टां च वन्तिना। प्रतिमावर्जयेद्यन्नाद्रमास्याः क्षुद्राणाञ्च्यता।। निक्षिपेद्दाम्नामग्नौ त  
 थान्यामस्म निक्षिपेत्। इति। अथ महापूजाप्रसंगेन अभ्यंगप्रमाणं पंचामृतप्रमाणं  
 चोच्यते।। तदुक्तं निर्णयसिंधौ हेमाद्रौ शिवधर्मे स्नानं पञ्चशतं लेयं मभ्यंगः पंचविं  
 शतिः। पञ्चानां देसहस्रे तु महास्नानं प्रकीर्तितं। पंचविंशत्यङ्गं मभ्यंगं कारयेद्दथा।।  
 शिवस्य सर्पिर्बोमानं प्रोक्तं पञ्चशतेन च। तावतामधुना चैव ततः पुनः। तावतेव च क्षीरेण  
 गुर्वेनेव भवेत्ततः। नृयः साहसहस्रेण पञ्चानां मेक्षवेण च। रसेन कारयेत्स्नानं भक्त्या चो  
 दनां धुना ततः। इति विष्णोर्देवतुक्तां दे। क्षीरादृशगुणं रक्षा घृतं नैव दृशोत्तरं। घृतादृशगुणं  
 क्षौद्रं क्षौद्राच्चैव सवजंतयेति। आर्मे देवानां प्रतिमायत्र घृताभ्यंगश्च मा भवेत्। पञ्चानितत्र दे  
 वानि शुद्ध्या पंचविंशतिः। इति पूर्वप्रकाशे पुनः प्रतिष्ठादि॥ ५५॥ श्रीजगद्देवार्पणमस्तु॥  
 जले दूषिते प्रायश्चित्तं बुद्धिश्च॥ हारीतः। पदानां शतमुद्धिस्तुत्यपंचगव्यं निक्षिपेत्ततः।



यं

॥४॥

घ

श्वभिः श्वपाक चोडाळे ईषितेषु विशोधनं । विष्णु-त्रादिदृष्टिते कुंभानां षष्टिमुद्धरेत् ।  
इदं प्रवाह रहितकृपादि विषं ननु वेगवन्नद्यादि विषयं । स्मृत्यर्थे सारे । वापीकृपतडागा  
दिष्वत्यजले षुमनुष्यमाजरादिशवे किंभे जीर्णसतितज्जलं सर्वमुद्धृत्य मृत्तिकां परि  
तम्या उल्लाप्यं च गव्यप्रोक्षणा छुद्भिः । पाषाणैरिष्टकाभिर्बद्धस्थाने दहन् । इतकवह प्रक्षाल  
नमेव । वहजले षष्टिकुम्भोद्धारः । मूषकादि सुद्राणि पातं भ्रंशतं कुम्भोद्धारः । गौमूत्रादि  
प्रक्षेपश्च जले वापीकृपजले न रशवे स्तितं बटे तजलमुद्धृत्य पंचगव्यप्रक्षेपाभु  
द्भिः । पशुशवपाते प्येषाभुद्भिः । तत्र जले न मरणे जलस्य त्रिरात्रमाशौचं तदंते शेषं क्वा  
भुद्भिः कार्या । नदीस्त्रोततडागजले अंत्यजे दृष्टिते तत्तजलं स्थानादन्यत्र जलं भुद्धे एव ।  
इति भुद्भिः । किंभंभिभ्रंशवेव कृपस्तं यदिरिदृश्यते । पयः पिबेन्निरात्रेण मानुषे द्विगुणं स्म  
तं । कुपे विष्णुत्रसंस्तृष्टपीत्वा तोयं द्विजोत्तमाः । निरात्रेण विशुध्यंतिकुंभे सांनपनं  
स्मृतं । इति । जलपानप्रायश्चित्तं । ॥ श्रीजगद्देवार्पणमस्तु ॥ ॥ श्री ॥ ॥ श्री ॥

॥४॥



[OrderDescription]  
,CREATED=08.01.20 12:36  
,TRANSFERRED=2020/01/08 at 12:38:16  
,PAGES=10  
,TYPE=STD  
,NAME=S0002492  
,Book Name=M-2563-PUN PARTISHTHA  
,ORDER\_TEXT=  
,[PAGELIST]  
,FILE1=00000001.TIF  
,FILE2=00000002.TIF  
,FILE3=00000003.TIF  
,FILE4=00000004.TIF  
,FILE5=00000005.TIF  
,FILE6=00000006.TIF  
,FILE7=00000007.TIF



FILE8=00000008.TIF  
,FILE9=00000009.TIF  
,FILE10=00000010.TIF  
,